

KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO

KOMENTARZ DO ZMIAN 2015

Krzysztof Dąbkiewicz

PRAKTYCZNE KOMENTARZE LEX

LEX

a Wolters Kluwer business

KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO

KOMENTARZ DO ZMIAN 2015

Krzysztof Dąbkiewicz

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

LEX

a Wolters Kluwer business

Warszawa 2015

Stan prawny na 20 sierpnia 2015 r.

z uwzględnieniem ustawy z 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 1185), która weszła w życie 1 września 2015 r. oraz ustawy z 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. poz. 1186), która weszła w życie 17 września 2015 r.

Wydawca

Monika Pawłowska

Redaktor prowadzący

Joanna Tchorek

Opracowanie redakcyjne

Katarzyna Paterak-Kondek

Łamanie

Fotoedytor

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer SA, 2015

ISBN: 978-83-264-9339-3

Wydane przez:
Wolters Kluwer SA

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluger.pl

www.wolterskluger.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	21
Wstęp	25
Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.)	27
DZIAŁ I	
PRZEPISY WSTĘPNE	29
Art. 2. [Cele kodeksu]	29
Art. 5. [Zasada domniemania niewinności, <i>in dubio pro reo</i>]	35
Art. 14. [Zasada skargowości]	43
Art. 15. [Podległość procesowa Policji i innych organów sądowi i prokuratorowi]	49
Art. 23a. [Mediacja: cel, termin, mediator, sprawozdanie]	50
Art. 23b. [Organ właściwy do rozstrzygnięcia wniosku pokrzywdzonego o umorzenie postępowania]	60
DZIAŁ II	
SĄD	62
Rozdział 1. Właściwość i skład sądu	62
Art. 28. [Rozprawa główna – skład sądu]	62
Art. 30. [Skład sądu na posiedzeniu]	63
Rozdział 2. Wyłączenie sędziego	65
Art. 44. [Wyłączenie referendarza sądowego i ławników]	65

DZIAŁ III

STRONY, OBROŃCY, PEŁNOMOCNICY, PRZEDSTAWICIEL

SPOŁECZNY	66
Rozdział 4. Pokrzywdzony	66
Art. 49. [Definicja pokrzywdzonego]	66
Art. 49a. [Termin do złożenia wniosku]	67
Art. 52. [Śmierć pokrzywdzonego]	69
Rozdział 5. Oskarżyciel posiłkowy	70
Art. 54. [Uprawnienia pokrzywdzonego w razie cofnięcia aktu oskarżenia]	70
Art. 55. [Subsydiarny oskarżyciel posiłkowy]	72
Art. 56. [Ograniczenie udziału oskarżyciela posiłkowego w postępowaniu]	74
Art. 56a. [Doręczenie orzeczenia wraz z tłumaczeniem oskarżycielowi posiłkowemu podlegającego zaskarżeniu lub kończącego postępowanie]	74
Art. 57. [Odstąpienie oskarżyciela posiłkowego od oskarżenia]	75
Art. 58. [Śmierć oskarżyciela posiłkowego]	76
Rozdział 6. Oskarżyciel prywatny	77
Art. 60. [Uprawnienia pokrzywdzonego]	77
Art. 60a. [Doręczenie orzeczenia wraz z tłumaczeniem oskarżycielowi prywatnemu]	78
Art. 61. [Śmierć oskarżyciela prywatnego]	79
Rozdział 8. Oskarżony	79
Art. 75. [Obowiązek oskarżonego zawiadamiania o zmianie miejsca zamieszkania lub pobytu]	79
Art. 78. [Obrońca z urzędu w postępowaniu przygotowawczym]	82
Art. 79. [Obrońca obowiązkowy]	93
Art. 80. [Obrońca obowiązkowy przed sądem okręgowym]	119
Art. 80a. [Wyznaczenie na wniosek oskarżonego obrońcy z urzędu]	121
Art. 81. [Wyznaczenie obrońcy z urzędu]	133
Art. 81a. [Lista obrońców z urzędu]	136
Rozdział 9. Obrońcy i pełnomocnicy	138

Art. 82.	[Radca prawny jako obrońca oskarżonego]	138
Art. 84.	[Zakres udziału obrońcy]	142
Art. 87a.	[Pełnomocnik z urzędu]	143
Art. 88.	[Podmioty uprawnione do występowania w roli pełnomocnika]	148
DZIAŁ IV		
CZYNNOŚCI PROCESOWE		
150		
Rozdział 11.	Orzeczenia, zarządzenia i polecenia	150
Art. 93a.	[Uprawnienia referendarzy sądowych]	150
Art. 95.	[Orzekanie na posiedzeniu]	161
Art. 95a.	[Orzekanie w związku z kontrawencjonalizacją]	161
Art. 95b.	[Wyłączenie oraz jawność posiedzeń]	162
Art. 97.	[Czynności sprawdzające]	164
Art. 100.	[Orzeczenia i zarządzenia – ogłaszanie, doręczenie, pouczenie]	165
Art. 107.	[Nadanie klauzuli wykonalności]	167
Rozdział 12.	Narada i głosowanie	169
Art. 110.	[Przedmiot narady i głosowania]	169
Rozdział 13.	Porządek czynności procesowych	169
Art. 117a.	[Wielu obrońców, pełnomocników]	169
Art. 120.	[Uprawnienia referendarza sądowego]	170
Rozdział 14.	Terminy	170
Art. 127a.	[Zawieszenie terminu dokonania czynności procesowej]	170
Art. 127b.	[Sposób obliczania okresów tygodnia, miesiąca, roku]	177
Art. 127c.	[Dzień trwania środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności]	177
Rozdział 15.	Doręczenia	177
Art. 132.	[Doręczenie do rąk adresata, dorosłego domownika, za pomocą faksu]	177
Art. 133.	[Doręczenie zastępcze]	181
Art. 139.	[Uznanie pisma za doręczone]	183

Rozdział 16. Protokoły	184
Art. 143. [Czynności protokolowane]	184
Art. 144. [Protokolant]	186
Art. 148. [Elementy protokołu]	188
Rozdział 17. Przeglądanie akt i sporządzanie odpisów	190
Art. 156. [Przeglądanie akt sprawy, czynienie odpisów i kserokopii]	190
Art. 156a. [Udostępnianie danych lub oryginałów dokumentów z załącznika adresowego]	203
Art. 157. [Wydanie odpisu orzeczenia]	204
Art. 159. [Udostępnienie akt – zażalenie]	205
Rozdział 18. Odtworzenie zaginionych lub zniszczonych akt	205
Art. 162. [Obowiązki i prawa stron]	205
Art. 163. [Powszechny obowiązek przedstawienia dokumentów]	205
Art. 164. [Odtworzenie akt – dowody]	206
DZIAŁ V	
DOWODY	207
Rozdział 19. Przepisy ogólne	207
Art. 167. [Inicjatywa dowodowa]	207
Art. 168a. [Wykorzystanie dowodu uzyskanego za pomocą czynu zabronionego]	234
Art. 171. [Zasady przeprowadzania przesłuchania]	245
Rozdział 21. Świadkowie	247
Art. 178. [Tajemnica obrończa, tajemnica spowiedzi]	247
Art. 178a. [Zakaz przesłuchania mediatora]	247
Art. 180. [Klauzula tajności „zastrzeżone” lub „poufne”]	249
Art. 191. [Rozpoczęcie przesłuchania świadka]	252
Rozdział 22. Biegli, tłumacze, specjaliści	253
Art. 197. [Anonimizacja danych adresowych biegłego]	253
Art. 202. [Obligatoryjne elementy opinii biegłego]	254
Art. 203. [Obserwacja w zakładzie leczniczym, przesłanka, organ, termin]	255
Art. 204. [Udział tłumacza]	256

Rozdział 23. Ogłędziny. Otwarcie zwłok. Eksperyment procesowy.	257
Art. 209. [Otwarcie zwłok]	257
Rozdział 24. Wywiad środowiskowy i badanie osoby oskarżonego	258
Art. 213. [Źródła dochodu oskarżonego]	258
Rozdział 25. Zatrzymanie rzeczy. Przeszukanie	260
Art. 217. [Zatrzymanie rzeczy]	260
Art. 231. [Złożenie rzeczy do depozytu – uprawnienia referendarza sądowego]	261
Art. 232. [Sprzedaż rzeczy]	261
Art. 232a. [Przechowywanie przedmiotów niebezpiecznych]	262
Art. 235. [Uprawnienia sądu i referendarza sądowego]	263
Art. 236. [Zażalenie]	264
DZIAŁ VI	
ŚRODKI PRZYMUSU	265
Rozdział 27. Zatrzymanie	265
Art. 244. [Zatrzymanie policyjne, pouczenie, protokół]	265
Art. 245. [Prawa zatrzymanego]	267
Art. 247. [Zatrzymanie osoby podejrzanej]	269
Rozdział 28. Środki zapobiegawcze	274
Art. 249. [Udział w posiedzeniu dotyczącym przedłużenia tymczasowego aresztowania]	274
Art. 249a. [Podstawa dowodowa orzeczenia]	277
Art. 250. [Właściwość organów]	278
Art. 251. [Uzasadnienie postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego]	284
Art. 252. [Zażalenie]	291
Art. 253. [Uchylenie lub zmiana środka zapobiegawczego]	292
Art. 254. [Wniosek o uchylenie lub zmianę]	293
Art. 257. [Ograniczenie stosowania tymczasowego aresztowania] . . .	294
Art. 258. [Podstawy szczególne stosowania środków zapobiegawczych]	295
Art. 259. [Ograniczenia stosowania tymczasowego aresztowania] . . .	298

Art. 260.	[Wykonywanie tymczasowego aresztowania w zakładzie leczniczym]	299
Art. 261.	[Obowiązek informacyjny]	301
Art. 263.	[Negatywna podstawa tymczasowego aresztowania]	302
Art. 264.	[Tymczasowe aresztowanie – środki zabezpieczające]	305
Art. 268.	[Częściowy przypadek sumy poręczenia]	307
Art. 275.	[Dozór policji – obowiązki]	308
Art. 275a.	[Nakaz opuszczenia przez oskarżonego lokalu mieszkalnego]	309
Rozdział 29.	Poszukiwanie oskarżonego i list gończy	310
Art. 279.	[Sądowa kontrola zatrzymania osoby ściganą listem gończym]	310
Rozdział 31.	Kary porządkowe	314
Art. 285.	[Kara pieniężna, zatrzymanie, przymusowe doprowadzenie]	314
Rozdział 32.	Zabezpieczenie majątkowe	315
Art. 291.	[Podstawy zabezpieczenia majątkowego]	315
Art. 292.	[Sposób wykonania zabezpieczenia]	316
Art. 293.	[Właściwość organów, zakres i sposób zabezpieczenia]	317
Art. 294.	[Czas trwania zabezpieczenia]	319
DZIAŁ VII		
POSTĘPOWANIE PRZYGOTOWAWCZE		
320		
Rozdział 33.	Przepisy ogólne	320
Art. 297.	[Cele postępowania przygotowawczego]	320
Art. 299a.	[Obecność osoby trzeciej, zawiadomienie o sposobie zakończenia sprawy]	327
Art. 300.	[Podejrzany – obowiązek pouczenia]	328
Rozdział 34.	Wszczęcie śledztwa	331
Art. 304.	[Wszczęcie śledztwa]	331
Rozdział 35.	Przebieg śledztwa	332
Art. 311.	[Organy prowadzące śledztwo]	332

Art. 312.	[Inne organy uprawnione]	335	
Art. 313.	[Postanowienie o przedstawieniu zarzutów]	335	
Rozdział 36.	Zamknięcie śledztwa	336	
Art. 321.	[Zamknięcie śledztwa, zaznajomienie z materiałami]	336	
Art. 323.	[Wniosek o orzeczenie przepadku]	347	
Art. 324.	[Umorzenie w przypadku niepoczytalności sprawcy]	348	
Rozdział 36a.	Dochodzenie	349	
Art. 325a.	[Dochodzenie – organy prowadzące]	349	
Art. 325b.	[Przesłanki dochodzenia]	350	
Art. 325d.	[Delegacja ustawowa]	351	
Art. 325e.	[Wniosek o podanie ustnych powodów rozstrzygnięcia]	351	
Art. 325i.	[Termin dochodzenia]	353	
Rozdział 38.	Czynności sądowe w postępowaniu przygotowawczym	355	
Art. 330.	[Subsydiarny akt oskarżenia – tryb postępowania]	355	
Rozdział 39.	Akt oskarżenia	356	
Art. 332.	[Treść aktu oskarżenia]	356	
Art. 333.	[Elementy i załączniki aktu oskarżenia]	360	
Art. 334.	[Materiały przekazywane wraz z aktem oskarżenia]	366	
Art. 335.	[Skazanie bez rozprawy – wniosek]	370	
Art. 336.	[Warunkowe umorzenie postępowania – wniosek]	379	
DZIAŁ VIII			
POSTĘPOWANIE PRZED SĄDEM PIERWSZEJ INSTANCJI			381
Rozdział 40.	Wstępna kontrola aktu oskarżenia	381	
Art. 337.	[Formalna kontrola aktu oskarżenia]	381	
Art. 338.	[Doręczenie aktu oskarżenia, referendarz sądowy, obowiązek pouczenia oskarżonego]	388	
Art. 338a.	[Wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego]	391	
Art. 339.	[Wyznaczenie posiedzenia]	393	
Art. 340.	[Umorzenie postępowania – przepadek]	395	
Art. 341.	[Warunkowe umorzenie postępowania – posiedzenie]	396	

Art. 343.	[Skazanie bez rozprawy – modyfikacja wniosku – udział w posiedzeniu]	397
Art. 343a.	[Wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego]	400
Rozdział 41.	Przygotowanie do rozprawy głównej	402
Art. 349.	[Posiedzenie przed rozprawą]	402
Art. 350.	[Wyznaczenie rozprawy]	412
Art. 352.	[Dopuszczenie dowodów]	413
Art. 353.	[Obowiązek pouczenia oskarżonego – termin złożenia wniosku]	414
Art. 354.	[Umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności sprawy]	417
Art. 354a.	[Obowiązek wysłuchania]	418
Rozdział 43.	Przepisy ogólne o rozprawie głównej	419
Art. 366.	[Kierownictwo rozprawą]	419
Art. 367a.	[Wniosek oskarżonego o dostarczenie dokumentów przez odpowiedni organ]	420
Art. 370.	[Kolejność zadawania pytań]	421
Art. 374.	[Obecność oskarżonego na rozprawie]	424
Art. 376.	[Prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonego]	426
Art. 377.	[Prowadzenie rozprawy – zawiniona nieobecność oskarżonego]	427
Art. 378.	[Wypowiedzenie stosunku obrończego]	428
Rozdział 44.	Rozpoczęcie rozprawy głównej	429
Art. 381.	[Wniosek o uzupełnienie materiałów postępowania przygotowawczego]	429
Art. 383	(uchylony).	432
Rozdział 45.	Przewód sądowy	433
Art. 385.	[Przedstawienie zarzutów oskarżenia]	433
Art. 386.	[Pouczenie oskarżonego]	434
Art. 387.	[Wniosek o dobrowolne poddanie się karze]	437
Art. 389.	[Warunki odczytania protokołów wyjaśnień]	441
Art. 390.	[Obecność oskarżonego przy czynnościach postępowania dowodowego]	447

Art. 391.	[Warunki odczytania protokołów zeznań]	448	
Art. 392.	[Odczytywanie protokołów]	453	
Art. 393.	[Odczytywanie dokumentów prywatnych]	453	
Art. 393a.	[Odtwarzanie nagrań]	459	
Art. 394.	[Uznanie za ujawnione]	459	
Art. 397	(uchylony).	460	
Art. 401.	[Przerwa w rozprawie – przygotowanie wniosków dowodowych]	460	
Art. 402.	[Zasady prowadzenia rozprawy po przerwie]	461	
Art. 404a.	[Czynności oskarżyciela publicznego w celu przedstawienia dowodów]	463	
Rozdział 46.	Głosy stron	464	
Art. 406.	[Głosy stron – kolejność]	464	
Rozdział 47.	Wyrokowanie	464	
Art. 411.	[Odroczenie wydania wyroku]	464	
Art. 413.	[Treść]	465	
Art. 414.	[Wyrok uniewinniający, umarzający, warunkowo umarzający]	466	
Art. 415.	[Rozstrzygnięcia w przedmiocie nawiązki – naprawienia szkody – zadośćuczynienia]	466	
Art. 416	(uchylony).	468	
Art. 418.	[Zakres wyroku podlegający odczytaniu]	468	
Art. 418a.	[Upublicznienie wyroku wydanego poza rozprawą]	470	
Art. 419.	[Nieobecność stron przy ogłoszeniu]	470	
Art. 422.	[Wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku]	470	
Art. 423.	[Ograniczenie zakresu pisemnego uzasadnienia wyroku] ...	472	
Art. 424.	[Elementy uzasadnienia]	474	
 DZIAŁ IX			
POSTĘPOWANIE ODWOŁAWCZE			476
Rozdział 48. Przepisy ogólne			476
Art. 425.	[Podmioty uprawnione, zakres, <i>gravamen</i>]	476	
Art. 426.	[Zaskarżenie orzeczeń wydanych w postępowaniu odwoławczym]	477	

Art. 427.	[Elementy środka odwoławczego]	478
Art. 433.	[Granice rozpoznania sprawy środka odwoławczego przez sąd odwoławczy]	484
Art. 434.	[Zakaz <i>reformationis in peius</i>]	491
Art. 437.	[Rodzaje rozstrzygnięć sądu odwoławczego]	496
Art. 438.	[Względne przyczyny odwoławcze]	500
Art. 439.	[Bezwzględne przyczyny odwoławcze]	501
Art. 443.	[Zakaz <i>reformationis in peius</i> w postępowaniu ponownym]	502
Rozdział 49.	Apelacja	503
Art. 444.	[Podmioty uprawnione do wniesienia apelacji, obowiązek pouczenia oskarżenia]	503
Art. 446.	[Przymus adwokacki; odpisy apelacji]	504
Art. 447.	[Zakres zaskarżenia]	505
Art. 449.	[Rozpoznanie apelacji]	508
Art. 449a.	[Zwrot akt sprawy sądowi pierwszej instancji w celu uzupełnienia uzasadnienia]	508
Art. 450.	[Udział w rozprawie apelacyjnej]	509
Art. 451.	[Zasady udziału w rozprawie oskarżonego pozbawionego wolności]	510
Art. 452.	[Postępowanie dowodowe przed sądem odwoławczym] ..	513
Art. 454.	[Reguły <i>ne peius</i>]	522
Art. 455a.	[Zakaz uchylecia wyroku]	523
Art. 457.	[Zasady sporządzenia uzasadnienia sądu odwoławczego] ..	524
Rozdział 50.	Zażalenie i sprzeciw	526
Art. 460.	[Termin wniesienia]	526
Art. 461.	[Odpisy; zawiadomienie osób, których dotyczy postanowienie]	526
Art. 466.	[Zażalenia na zarządzenia]	527
DZIAŁ X		
POSTĘPOWANIA SZCZEGÓLNE		
Rozdział 52.	Postępowanie w sprawach z oskarżenia prywatnego	528
Art. 485.	[Uzupełniające stosowanie przepisów o postępowaniu zwyczajnym]	528

Art. 489.	[Uprawnienia referendarza sądowego]	528
Art. 492.	[Uprawnienia referendarza sądowego]	529
Art. 494.	[Uгода stron w zakresie roszczeń cywilnych]	529
Rozdział 53.	Postępowanie nakazowe	529
Art. 500.	[Przesłanki wydania wyroku nakazowego]	529
Art. 501.	[Negatywne przesłanki]	530
Art. 503.	(uchylony).	531
Art. 506.	[Sprzeciw, tryb i skutki wniesienia]	531
Rozdział 54a.	Postępowanie przyspieszone	532
Art. 517a.	[Uzupełniające stosowanie przepisów o postępowaniu zwyczajnym]	532
Art. 517b.	[Przesłanki postępowania przyspieszonego]	532
Art. 517c.	[Obowiązek pouczenia podejrzanego]	534
Art. 517d.	[Wniosek o rozpoznanie sprawy]	535
Art. 517e.	[Doręczenie odpisu wniosku, skutki niestawiennictwa oskarżonego, niezwłoczne rozpoznanie sprawy]	536
Art. 517g.	[Zmiana trybu, przekazanie sprawy prokuratorowi]	537
Art. 517h.	[Sporządzenie uzasadnienia, wniesienie i rozpoznanie apelacji]	539
Art. 517i.	[Tryb postępowania po uchyleniu wyroku]	540
Art. 517j.	[Dyżury adwokackie – delegacja ustawowa]	540
DZIAŁ XI		
NADZWYCZAJNE ŚRODKI ZASKARŻENIA 542		
Rozdział 55.	Kasacja	542
Art. 519.	[Orzeczenia podlegające zaskarżeniu]	542
Art. 523.	[Ograniczenia we wnoszeniu kasacji]	544
Art. 524.	[Termin do złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem]	546
Art. 526.	[Wyjaśnienie podstaw kasacji, przymus adwokacki]	546
Art. 528.	[Wyłączenie zażalenia]	547
Art. 538.	[Skutki uchylenia wyroku]	547
Rozdział 56.	Wznowienie postępowania	549
Art. 540.	[Podstawy wznowienia postępowania <i>propter nova</i>]	549

Art. 540b.	[Podstawa: rozpoznanie sprawy pod nieobecność oskarżonego]	551
Art. 543.	(uchylony).	552
Art. 545.	[Odpowiednie stosowanie przepisów]	552

DZIAŁ XII

POSTĘPOWANIE PO UPRAWOMOCNIENIU SIĘ ORZECZENIA ... 555

Rozdział 58. Odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie oraz niesłuszne stosowanie środków przymusu ... 555

Art. 552.	[Podstawy żądania odszkodowania]	555
Art. 552a.	[Odszkodowanie za poniesioną szkodę i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę]	558
Art. 552b.	[Prawo innej osoby niż oskarżony do odszkodowania i zadośćuczynienia]	560
Art. 553.	[Wyłączenie roszczenia o odszkodowanie lub zadośćuczynienie]	561
Art. 553a.	[Zaliczenie oskarżonemu okresu niesłusznego stosowanych kar – środków karnych lub zabezpieczających oraz środków przymusu]	564
Art. 554.	[Właściwość i skład sądu]	564
Art. 555.	[Terminy przedawnienia]	565
Art. 557.	[Roszczenia regresowe Skarbu Państwa]	566
Art. 558.	[Uzupełniające stosowanie przepisów k.p.c.]	567

Rozdział 60. Orzekanie kary łącznej ... 568

Art. 568a.	[Orzeczenie kary łącznej]	568
Art. 569.	[Właściwość sądu]	569
Art. 571.	[Zebranie danych i opinii]	570
Art. 574.	[Odpowiednie stosowanie przepisów]	570
Art. 575.	[Wydanie nowego wyroku łącznego]	571
Art. 577.	[Treść wyroku łącznego]	572

DZIAŁ XIII

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH KARNYCH ZE STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH ... 573

Rozdział 65. Wydanie oraz przewóz osób ściganych albo skazanych lub wydanie przedmiotów na wniosek państw obcych ... 573

Art. 603.	[Posiedzenie sądu]	573
Art. 605a.	[Informacje o poszukiwaniu zamieszczone w bazie danych Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej]	574
Rozdział 65a.	Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania	574
Art. 607b.	[Niedopuszczalność wydania nakazu]	574
Rozdział 65b.	Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania	575
Art. 607k.	[Cele przekazania, wszczęcie postępowania, przesłuchanie]	575
Art. 607l.	[Posiedzenie sądu, zażalenie]	576
Art. 607t.	[Przekazanie warunkowe obywatela polskiego]	578
Rozdział 65d.	Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania	578
Art. 607zh.	[Wystąpienie o wykonanie orzeczenia wydanego w celu zapewnienia prawidłowego toku postępowania]	578
Art. 607zm.	[Obowiązki informacyjne dotyczące wykonywania orzeczenia]	580
Rozdział 66a.	Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia dotyczącego grzywny, nawiązki, świadczenia pieniężnego lub orzeczenia zasądzonego od sprawcy koszty procesu	581
Art. 611fa.	[Wystąpienie przez polski sąd o wykonanie do państwa wykonania orzeczenia]	581
Art. 611fb.	[Podział kwot uzyskanych z egzekucji]	583
Art. 611fd.	[Uchylenie orzeczenia podlegającego wykonaniu]	584
Rozdział 66h.	Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia skazującego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, karę ograniczenia wolności, samoistnie orzeczony środek karny,	

a także orzeczenia o warunkowym zwolnieniu oraz warunkowym umorzeniu postępowania karnego	585
Art. 61lu. [Wystąpienie przez polski sąd o wykonanie kary w państwie UE]	585
Rozdział 66i. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia karnego związanego z poddaniem sprawcy próbie	587
Art. 61luh. [Umorzenie postępowania wykonawczego]	587
Rozdział 66j. Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony	588
Art. 61lw. [Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony]	590
Art. 61lwa. [Wpływ na toczące się postępowanie]	592
Art. 61lwb. [Zmiana lub uchylenie środka lub obowiązku]	592
Art. 61lwc. [Zażalenie]	593
Rozdział 66k. Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony	593
Art. 61lwd. [Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie europejskiego nakazu ochrony]	593
Art. 61lwe. [Uzupełnienie nakazu]	596
Art. 61lwf. [Zażalenie]	597
Art. 61lwg. [Odmowa wykonania europejskiego nakazu ochrony]	598
Art. 61lwh. [Postanowienie o zaprzestaniu wykonywania europejskiego nakazu ochrony]	600
Art. 61lwi. [Obowiązki informacyjne]	601
Art. 61lwj. [Koszty związane z wykonaniem nakazu]	602
Rozdział 67. Przepisy końcowe	603
Art. 613. [Porozumiewanie się za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości]	603
 DZIAŁ XIV KOSZTY PROCESU	 604
Rozdział 68. Przepisy ogólne	604

Art. 618.	[Wydatki Skarbu Państwa]	604	
Art. 622.	[Zwrot zryczałtowanej równowartości wydatków oskarżycielowi prywatnemu]	605	
Rozdział 69.	Zwolnienie od kosztów sądowych	606	
Art. 623.	[Zwolnienie od obowiązku wyłożenia kosztów]	606	
Rozdział 70.	Zasądzenie kosztów procesu	607	
Art. 626.	[Orzekanie o kosztach, postanowienie uzupełniające, zaskarżenie]	607	
Art. 632.	[Koszty przy uniewinnieniu lub umorzeniu]	607	
Art. 637a.	[Odpowiednie stosowanie przepisów]	608	
Rozdział 71.	Koszty procesu związane z powództwem cywilnym i zasądzeniem odszkodowania z urzędu	609	
 DZIAŁ XV			
POSTĘPOWANIE KARNE W SPRAWACH PODLEGAJĄCYCH			
ORZECZNICTWU SĄDÓW WOJSKOWYCH			610
Rozdział 72.	Przepisy ogólne	610	
Art. 646.	[Wyłączenie trybów szczególnych]	610	
Art. 662.	[Dane dotyczące przebiegu służby]	610	
Bibliografia		613	

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

- dyrektywa
nr 2011/99/UE – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/99/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego nakazu ochrony (Dz. Urz. UE L 338 z 21.12.2011 r., s. 2)
- dyrektywa
nr 2012/29/UE – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw, która zastąpiła decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012 r., s. 57)
- dyrektywa
nr 2013/48/UE – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz. Urz. UE L 294 z 6.11.2013 r., s. 1)

- EKPC – Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzona w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmieniona następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełniona Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.)
- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- k.k. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)
- k.k.s. – ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 186 z późn. zm.)
- k.k.w. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.)
- k.p.k. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.)
- k.p.k. z 1969 r. – ustawa z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 13, poz. 96 z późn. zm.)
- k.p.w. – ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 395 z późn. zm.)
- KPP UE – Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ogłoszona przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 14 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. UE C 83 z 30.03.2010 r., s. 389)
- k.w. – ustawa dnia 20 maja 1972 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 482 z późn. zm.)
- MPPOiP – Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, otwarty do podpisu dnia 19 grudnia 1966 r. w Nowym Jorku (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167)

- nowela lutowa – ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396)
- nowela wrześniowa – ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247 z późn. zm.)
- p.u.s.p. – ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 133 z późn. zm.)
- u.o.p.p.ś. – ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka (Dz. U. z 2015 r. poz. 21)
- u.r.p. – ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507 z późn. zm.)

Periodyki i zbiory orzecznictwa

- Cz.PKiNP – Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych
- EPS – Europejski Przegląd Sądowy
- OSNKW – Orzecznictwo Sądu Najwyższego – Izba Karna i Wojskowa
- OSNPG – Orzecznictwo Sądu Najwyższego – zbiór Prokuratury Generalnej
- OSNwSK – Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych
- OSP – Orzecznictwo Sądów Polskich
- OTK-A – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego – seria A
- PiP – Państwo i Prawo
- Prok. i Pr. – Prokuratura i Prawo
- PS – Przegląd Sądowy
- Zesz. Prawn. BAS – Zeszyty Prawnicze Biura Analiz Sejmowych

Inne

LEX	– System Informacji Prawnej LEX
SA	– Sąd Apelacyjny
SN	– Sąd Najwyższy
TK	– Trybunał Konstytucyjny

Uwaga: Artykuły kodeksu postępowania karnego wyróżnione tekstem pochyłym (kursywą) zostały zmienione ustawami, które weszły w życie w 2015 r.

WSTĘP

Ustawa z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 1997 r. Nr 89, poz. 555) była wielokrotnie nowelizowana, w okresie od września 1998 r. do sierpnia 2015 r. wydano przeszło 80 ustaw nowelizujących treść tego aktu prawnego. Fundamentalne znaczenie dla ukształtowania obecnie obowiązującego modelu procesu karnego miały dwie ustawy nowelizacyjne. Przede wszystkim ustawa z 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247), która stanowiła owoc trzyletniej pracy Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego (druk sejmowy nr 870). Zasadniczym celem kompleksowej reformy procedury karnej było prze-modelowanie postępowania jurysdykcyjnego w kierunku większej kontradyktoryjności w jej klasycznym rozumieniu. Zaproponowany przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Karnego, a następnie przyjęty ustawą z 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247), nowy model postępowania karnego został oparty na założeniu, że czynności dowodowe postępowania przygotowawczego, co do zasady, mają stworzyć jedynie podstawę skargi oskarżycielskiej i tylko wyjątkowo będą wykorzystywane przez sąd do ustalania faktów sprawy. Takie ukształtowanie procesu karnego doprowadzi do tego, że odpowiedzialność za wynik procesu będzie spoczywał na stronach, a zwłaszcza – z uwagi na obowiązującą zasadę domniemania niewinności – na oskarżycielu. Natomiast sąd zajmie pozycję bezstronnego, niezawisłego arbitra, który na podstawie informacji wynikających z dowodów przeprowadzonych na rozprawie

podejmie decyzję merytoryczną. W konsekwencji nowela wrześniowa z 2013 r. w zakresie, który był niezbędny do zbudowania w pełni kontradiktoryjnego modelu rozprawy głównej, dokonała również przemodelowania postępowania przygotowawczego. Drugim równie istotnym aktem prawnym była ustawa z 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396). Zmiany dokonane tą ustawą z jednej strony wprowadzały na grunt prawa karnego procesowego stosowanie znowelizowanych instytucji prawa karnego materialnego, z drugiej modyfikowały oraz uzupełniały zakres reformy wprowadzonej nowelą wrześniową z 2013 r., m.in. ze względu na nadanie priorytetu zasadzie kontradyktryjności i w celu zapewnienia równości broni, w szczególności uczestnikom nieprofesjonalnym, wprowadzono regulację pozwalającą na zwrócenie się do sądu o uzyskanie dowodów, których strona sama nie może uzyskać. Wprowadzono również podstawy prawne umożliwiające prokuratorowi samodzielne przedsięwzięcie czynności dowodowych w czasie przerwy lub odroczenia rozprawy, co stanowi niezbędny warunek zapewnienia mu możliwości występowania z inicjatywą dowodową na tym etapie postępowania karnego. Inne zmiany dotyczyły również takich kwestii jak zakres przeprowadzania dowodów w stadium przygotowawczym, w sytuacji gdy możliwe jest konsensualne zakończenie i rozstrzygnięcie sprawy, czy zakres uzasadniania wyroków i powodów ich uchylania przez sąd odwoławczy.

Opracowanie uwzględniła również zmiany wprowadzone ustawą z 28 listopada 2014 r. o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka (Dz. U. z 2015 r. poz. 21), obowiązujące od dnia 8 kwietnia 2015 r. oraz ustawami z 12 czerwca 2015 r.: o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 1185) i o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. poz. 1186), które weszły w życie 1 i 17 września 2015 r. Opracowanie uwzględniła przepisy aktualnych rozporządzeń i orzecznictwa, wykorzystano także dorobek literatury.

Toruń, sierpień 2015 r.

Krzysztof Dąbkiewicz

USTAWA

z dnia 6 czerwca 1997 r.

KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO

(Dz. U. z 4 sierpnia 1997 r. Nr 89, poz. 555; zm.: Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931; z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027; z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 106, poz. 1149; z 2002 r. Nr 74, poz. 676; z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061, Nr 130, poz. 1188; z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405, Nr 264, poz. 2641; z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416, Nr 178, poz. 1479; z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192, Nr 226, poz. 1647 i 1648; z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849, Nr 128, poz. 903; z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571, Nr 237, poz. 1651; z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 206, poz. 1589; z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307; z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438, Nr 279, poz. 1645; z 2012 r., poz. 886, poz. 1091, poz. 1101, poz. 1327, poz. 1426, poz. 1447, poz. 1529; z 2013 r., poz. 480, poz. 765, poz. 849, poz. 1247, poz. 1262, poz. 1282, poz. 1436, poz. 1650; z 2014 r., poz. 85, poz. 384, poz. 694, poz. 1375, poz. 1556; z 2015 r., poz. 21, poz. 290, poz. 396, poz. 1185, poz. 1186)

DZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Art. 2. [Cele kodeksu]

§ 1. Przepisy niniejszego kodeksu mają na celu takie ukształtowanie postępowania karnego, aby:

- 1) *sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba której nie udowodniono winy, nie poniosła tej odpowiedzialności,*
- 2) *przez trafne zastosowanie środków przewidzianych w prawie karnym oraz ujawnienie okoliczności sprzyjających popelnieniu przestępstwa osiągnięte zostały zadania postępowania karnego nie tylko w zwalczaniu przestępstw, lecz również w zapobieganiu im oraz w umacnianiu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego,*
- 3) *zostały uwzględnione prawnie chronione interesy pokrzywdzonego przy jednoczesnym poszanowaniu jego godności,*
- 4) *rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło w rozsądnym terminie.*

§ 2. Podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne.

Zasada trafnej reakcji karnej

1. Komentowany przepis bezpośrednio nawiązuje do dyrektywy, w literaturze nazywanej zasadą trafnej reakcji karnej, względnie zasadą trafnej represji, zgodnie z którą „każdy ten, i tylko ten kto jest winien

popęlnienia przestępstwa, powinien za to ponieść odpowiedzialność taką i tylko taką, na jaką wedle prawa zasłużył. Dwukrotny zwrot «i tylko» podkreśla dwukierunkowość tej dyrektywy, która jest dyrektywą ukarania winnego i nietykalności niewinnego¹.

2. Stosownie do poprzednio obowiązującego art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. przepisy kodeksu postępowania karnego miały na celu takie ukształtowanie postępowania karnego, aby sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności. W powyższym brzmieniu nacisk skierowany był zatem na prawidłową identyfikację osoby (sprawcy), która dopuściła się naruszenia norm prawa karnego materialnego (przestępstwa), i pociągnięcie jej w związku z tym zachowaniem do odpowiedzialności prawnej, ale tylko w takim stopniu, aby była to reakcja sprawiedliwa. Z drugiej natomiast strony, stosownie do wypływającej z tego przepisu dyrektywy, chodziło o wykluczenie sytuacji, w której osoba niewinna ponosiłaby odpowiedzialność. Można zatem bez obawy uczynienia większego błędu stwierdzić, że na gruncie tego przepisu zasadne było wyróżnienie dwóch stojących na przeciwnych biegunach podmiotów: sprawcę przestępstwa i będącą jego przeciwieństwem osobę niebędącą sprawcą, *verba legis* – osobę niewinną. Mieliliśmy zatem do czynienia z dość wyraźnym i jednoznacznie zarysowanym dychotomicznym podziałem: osoba będąca sprawcą przestępstwa – osoba niebędąca sprawcą zarówno w sensie faktycznym, jak i prawnym.

3. Fundamentalnym założeniem nowelizacji procedury karnej dokonanej ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw² było wprowadzenie całkowicie nowego kontradiktoryjnego modelu postępowania jurysdykcyjnego, w którym to równouprawnione strony, korzystając z tych samych uprawnień, prowadzą spór przed niezaangażowanym i bezstronnym sądem, którego rolą jest wydanie sprawiedliwego rozstrzygnięcia merytorycznie kończącego daną sprawę. Realizacja powyższego założenia siłą rzeczy wymagała gruntownego przemodelowania zasad

¹ M. Cieślak, *Polska procedura karna. Podstawowe założenia teoretyczne*, Warszawa 1984, s. 213.

² Dz. U. poz. 1247 z późn. zm.

postępowania dowodowego, w szczególności ograniczenia roli sądu na etapie postępowania rozpoznawczego. W nowym modelu to strony w toku procesu przeprowadzają dowody przed sądem, który wprowadzając nadal zachowuje swoją kierowniczą rolę w zakresie organizacji i przebiegu rozprawy głównej (art. 366 § 1 k.p.k.), jednakże nie jest już dłużej gospodarzem postępowania dowodowego prowadzonego w stadium rozpoznawczym. Sąd zajmuje w tym modelu pozycję bezstronnego, niezależnego arbitra, pozostając wyłącznie odbiorcą informacji, które wynikają z dowodów przeprowadzanych na rozprawie przez strony i na ich podstawie podejmuje decyzję merytoryczną. Przyjęcie powyższego kontradykcyjnego modelu rozprawy głównej wymusiło siłą rzeczy zmiany m.in. w zakresie rozłożenia ciężaru dowodu. Nowela wrześniowa zasadniczo ograniczyła obowiązek dowodzenia spoczywający na sądzie. W poprzednio obowiązującym stanie prawnym formalny ciężar dowodu obciążał nie tylko organy postępowania przygotowawczego, lecz – w stadium jurysdykcyjnym – także sąd. Obecnie w postępowaniu rozpoznawczym obowiązek ten spoczywa wyłącznie na oskarżycielu (publicznym, prywatnym, posiłkowym). Jego zasadniczym zadaniem jest bowiem wykazanie, w drodze przeprowadzonych przez siebie przed sądem dowodów, winy oskarżonego, czyli – innymi słowy – wykazanie zasadności wniesionego aktu oskarżenia.

4. Nowelizacja procedury karnej w zakresie podmiotów, sposobu i trybu przeprowadzania dowodów w toku postępowania jurysdykcyjnego wymusiła zmianę m.in. art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu regulacje zawarte w kodeksie postępowania karnego mają na celu takie jego ukształtowanie, aby sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba której nie udowodniono winy, nie poniosła tej odpowiedzialności. Jak podkreślono w uzasadnieniu projektu, dzięki takiemu ujęciu zostanie wyraźnie podkreślone, że przypisanie winy w sensie procesowym nie będzie możliwe, jeżeli przed sądem nie zostanie przeprowadzony dowód winy³. Już tylko pobieżne odczytanie nowej regulacji pozwala

³ Uzasadnienie projektu Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego, www.bip.ms.gov.pl, s. 16.

Krzysztof Dąbkiewicz – sędzia Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Toruniu, jest autorem komentarzy do kodeksu karnego wykonawczego, kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, monografii *Tymczasowe aresztowanie* oraz kilkudziesięciu artykułów i glos z zakresu prawa karnego procesowego, materialnego i prawa wykroczeń.

■ W książce wyczerpująco omówiono najnowsze zmiany w prawie karnym procesowym wprowadzone tzw. dużą nowelizacją kodeksu postępowania karnego, obowiązujące od 1 lipca 2015 r.

■ Komentarz uwzględni również dwie nowele z 12 czerwca 2015 r., które weszły w życie 1 i 17 września 2015 r., a także zmiany wynikające z ustawy o ochronie i pomocy dla pokrzywdzonego i świadka.

■ W opracowaniu uwzględniono przepisy aktualnych rozporządzeń wykonawczych, a także odwołano się do orzecznictwa oraz zapatrywań wyrażonych w literaturze.

■ W publikacji poddano analizie zmiany dotyczące m.in.:

- gromadzenia dowodów i dostępu do akt sprawy w postępowaniu przygotowawczym,
- nowych zasad w zakresie stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania,
- stosowania poręczenia majątkowego i pozostałych środków przymusowych,
- dowodów prywatnych,
- wpływu kontrydiktoryjności procesu na przebieg postępowania odwoławczego.

■ Komentarz adresowany jest do adwokatów, radców prawnych, sędziów, prokuratorów i aplikantów. Zainteresuje również przedstawicieli nauki.

ISBN 978-83-264-9339-3

9 788326 493393

Cena 169 zł
(w tym 5% VAT)

Zamówienia:

infolinia 801 04 45 45, fax 22 535 80 01
zamowienia.ksiazki@wolterskluwer.pl
www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

